

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ

Είναι κάμποσες ἡμέρες πού παίχθηκε στή Κοτοπούλη τὸ γερμανικὸ αὐτὸ δράμα τοῦ Jaebry, «Ένας γάμος».

Δράμα μὲ θέση, ὅπως τὸ φαντάζονται οἱ Ἕλληνες κριτικοὶ καὶ μὲ ὑπόθεση. Τὸ ἔργο μοντέρνο, ἔκφυλο, ἀδίστακτα μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς πὼς ἄρесе στὸν ἑλκηνικὸ λαό, ἀδιάφορο ἂν δὲν ἦταν τῆς ιδιοσυγκρασίας του, γιατί καὶ ἡ ὑπόθεση κρατοῦσε τὸ ἐνδιαφέρον του, καὶ τραγικὸ ἦταν τὸ ἔργο. (μέρη πού κατ' ἐξοχὴ ἐνθουσιάζονται μερικὲς τάξεις μας) καὶ τὸ παίξιμο πολὺ καλό.

Ἡ Σοφία Μαζάρσκυ—ἔκφυλος τύπος διεφθαρμένης γυναῖκας πού πέρνει ψηλὰ τὴ δίκαια τιμωρία, φοβᾶται τὴν ἀλήθεια τῆς ἐξιλεώσεως καὶ τὸν ἄνδρα τῆς πού ἀγα-

πᾶ—παραδίδεται ἀδίστακτα στὸ διαφθορέα Ἀλεξάντεφ Κόκ. ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς τῆς, παλῆδ ἐρωμένο τῆς τῶν παλμῶν χρόνων, καὶ καταστροφέα ὄλων τῶν ἰδανικῶν μιᾶς γυναίκειας μικρῆς ψυχῆς.

Γεννιοῦνται παιδιὰ γερά, μὲ σφρῖγος, ζωὴ καὶ ὁ πατέρας ὁ μὴ ἀληθινὸς Βλαντισλάβ Μούλες ἄνδρας τῆς Μαζάρσκα, τὰ χαίρεται καὶ ὑπερασπίζει τὶς ιδέες του γιὰ τὰ ἀληθινὰ παιδιὰ καὶ γιὰ τὰ νόθα μὲ τρίτο πρόσωπο τῆς δράσεις . . . Ὅμως αὐτὰ γίνονται αἰτία νάνακαλυφτῆ ὅτι ἡ προστυχία τῆς γυναίκα—Σοφίας Μαζάρσκυ—, βάζει ἡ ἴδια μονάχη τῆς καὶ νὰ πνιγῆ ὁ διαφθορέας τῆς ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ἴδιου ἀνδρός τῆς πού ἀπατοῦν—αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόθεση μὲ λίγες γραμμές. Ποιὸς τώρα γέννησε στή φαντασία τοῦ συγγραφέα τοὺς ἔκφυλους τύπους αὐτούς, πού στή σημερινὴ κοινωνία δὲν ἀπαντῶνται—ἐκτός; σὲ μερικοὺς μπολσεβίκους—ἄγνωστο. Ὁ πόλεμος; τὸ αἷμα; τὰ πτώματα; ἡ φαντασία τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ καινούργιου κόσμου πάνω σαυτὲς τὶς ἀρχές τῆς ἠθικῆς, σαυτὲς τὶς λατρεῖες τῆς σάρκας; ἄγνωστο πάλι.

Τὸ μόνο βέβαιο εἶναι πὼς ὁ συγγραφεὺς του βιάζεται πολὺ: Ἡ κοινωνία πού περιμένουμε νὰ γεννηθῆ ὕστερα ἀπ' τὸν πόλεμο αὐτό, ἐλπίζουμε νὰ μὴ μᾶς διαφεύση.

Κοινωνικὸ δράμα! τραγωδία! πού ἀπαντήθηκαν οἱ τύποι αὐτοὶ; Ἐγραψε ὁ Ἀντρέγιεφ μία «Ἀνθὴ» ὅμως τὴν ἐκλείσει σὲ συμβέτα. Ἄφησε ἄντρα νὰ παρασυρθῆ ἀπ' τὸ ῥεῦμα τῆς ζωῆς ρωσικῆς, τῆς ζωῆς πού μᾶς ἐπροσλάτιζε ὀλίγο μᾶς ἔδιχνε καὶ κάποιες ὄψεις τῆς πού δὲν μπορεῖ μονάχα ἡ φαντασία νὰ γεννᾶ μὰ καὶ κάποτε καὶ ἡ πραγματικότης, ἀλλὰ ἐδῶ: Ὁ Jaebry; τὸ σύγχρονο γερμανικὸ ἔργο; τὰ δύνατο! Ὁ συγγραφεὺς του παρασύρθηκε ἀπ' τὶς ἐφημερίδες πού περιέγραφαν τὶς ὁμοότητες τῶν μπολσεβίκων! Νόμισε πὼς μπορεῖ σὲ καμμιά γωνιὰ ρούσικη νὰ γίνονται ἡ σκηνὲς αὐτὲς! Φαντάσθηκε δυὸ—τρεῖς πατριῶτες του κουρασμένους, ἀηδιασμένους ἀπ' τὰ ἴδια τραγοῦδι τοῦ πολέμου, σὲ μιὰ μακρυνὴ μεριά, σένα κλίμα, ἐξοχή, καὶ μᾶς ἐσερβίρησε τὸ δράμα του, τὴ τραγωδία του ὅπως ἐπιγράφει ὁ ἴδιος.